

SPOLEČNOU GESTOU

ZPRAVODAJ KOBYLÍ DĚDINA 1/2008
PŘÍLOHA FARNÍČEK č. 1

To je ta noc..... tak známá a přece stále tajemná.....

... začalo to slavným vjezdem Krista Pána do Jeruzaléma, kdy lidé kladli Ježíšovi na cestu palmové ratolesti a nadšeně ho vítali, aniž by tušili, jaká bolestná smrt na kříži bude následovat. Tuto událost si připomínáme Květnou nedělí, kdy konáme průvod s posvěcenými ratolestmi, začíná Svatý týden, který celému lidskému společenství připomíná nejvzácnější oběť lásky Syna věčného Otce.

Na Zelený čtvrtek, který je památkou na poslední večeři Páně, při večerní slavnostní mši svaté, přistupujeme také my ke stolu Páně pro posilu duše i těla a k oslavě svátku ustanovení eucharistie. Při zpěvu „Sláva na výsostech Bohu“ naposled zazní zvony a „odletí do Říma“, aby je na dva dny vystřídaly řehtačky a klepače. Večer ještě zůstáváme s Kristem v „Getsemanské zahradě“ na modlitbách při adoraci. Velkým pátkem, dnem hlubokého smutku, vrcholí nejsmutnější událost v lidských dějinách - Kristus, Boží Syn, zbičováný a zesměšněný, ozdobený trnovou korunou, nese svůj kříž na Golgotu k vlastní popravě, aby o třetí hodině skončil mezi nebem a zemí a touto obětí vykoupil celé lidstvo. Slunce se zatmělo, nastala tma po celém kraji, země se zachvěla a chrámová opona se roztrhla.....

Z nejbližších přátel jen Panna Maria a Jan vytrvali pod křížem. Tělo Ježíše sňali z kříže a Matka na svém

klíně zlíbala Jeho rány, potom přátelé uložili tělo do hrobu ve skále a uzavřeli kamenem. Opatrná světská moc dává ke hrobu hlídku vojáků, aby učedníci snad tělo neodnesli a nerozhlásili, že vstal mrtvých. Zabalen do pláten, odpočíval Kristus 3 dny v hrobě (noc, den, noc). V kostelích je přítomen po tuto dobu v eucharistii, umístěné ve svatostánku bočního oltáře, v tzv. „Božím hrobě“.

Nastalo nedělní ráno. Před prvním rozbřeskem vzplála oslnivá záře, která oslepila ozbrojenou hlídku. Balvan ode dveří hrobu se odvalil a z hrobu vyšel živý Kristus – Vítěz nad smrtí. Nikdo tomu nevěřil. Ani samotní apoštolové nevěřili ženám, které se jako první setkaly s Ježíšem. Neuvěřili židové a dosud nevěří ti, kteří věřit nechtějí. My však věříme se sv. Pavlem, který říká: „Nevstal-li Kristus z mrtvých, marné je naše kázání a marná i víra vaše“.

Proto radostně zpíváme : Vykupitel z mrtvých vstal, záruky nám spásy dal. Aleluja, aleluja. To je ta Velká noc....

Augustin Havlín

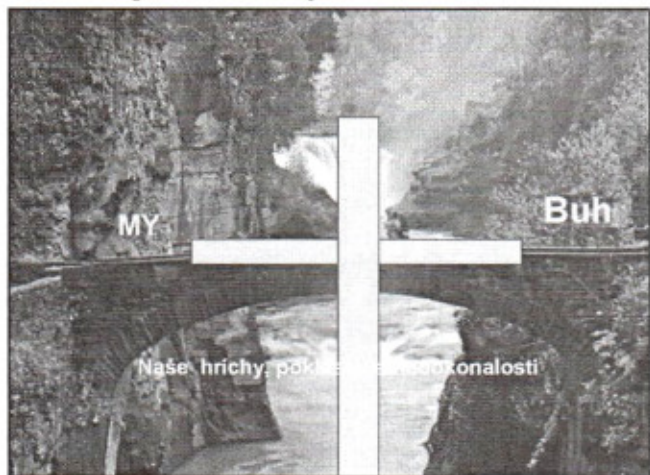
Doba postní

- Začíná „popelční středou“
- 40 dní do Velikonoc
- barva ornátu – fialová
- doba pokory, postu, pokání a smíření se s Bohem i s lidmi
- doba nedělních křížových cest

Křížová cesta v kostele sv. Jiří v Kobylí

1. neděle postní – vedou muži
2. neděle postní – mladé ženy
3. neděle postní – babičky
4. neděle postní – děti
5. neděle postní – mládež
6. neděle postní - rodiny

150. výročí zjevení Panny Marie v Lurdechoslava v Žarošicích

Na počátku byla prostá venkovanka, čtrnáctiletá dívka Bernadetta Sourbirousová .

Památného dne, 11. února 1858, tehdy těsně před polednem, sbírala dříví společně se svou sestrou a kamarádkou na březích horského potoka poblíž Lurd. Když začaly lurdské zvony zvonit poledne, se Bernadettě zjevila Panna Maria. Na její pokyn pak přicházela Bernadetta do těchto míst znovu a matka Boží jejími ústy vzkazovala lidstvu své poselství. Odpoledne, dne 16. července ve svátek Panny Marie Karmelské, se Panna Maria zjevila Bernadettě po osmnácté a naposledy.

V pondělí 11. února 2008 jsme vyjeli na tuto slavnost do Žarošic, která začala v 17. 30 modlitbou růžence. V 18 hodin byla mše svatá, kterou celebrouval P. Pavel Havlát OM z Vranova u Brna. Jeho kázání na nás velmi zapůsobilo, jak mi to potvrdili i mnozí účastníci této oslavy. Pro mne byla tato účast na oslavě také vzpomínkou na poutní místo Lurdy, které jsem navštívila v roce 1991, ve dnech 29.července až 2. srpna.

Blažena Brdečková

Další ročník Pěší pouti do Žarošic 8. května 2008

**Pojďte všichni s námi, vezměte všechny známý,
pojďte všichni s námi, jdeme do Žarošic!!!**

Pěší pouť s otcem Ondřejem a otcem Markem (Dundou) do Žarošic!!!!!!

Letos se uskuteční **8. května** (státní svátek) - čtvrtek.

Sraz: v 7 :30 hodin v kostele svatého Jiří v Kobylí

Odchod: v 8 hodin od kostela

Co s sebou: pevnou a pohodlnou obuv, pití, jídlo, pláštěnku a hlavně dobrou náladu

Doprovodné vozidlo zajištěno!

Autobus na odpolední mši svatou a na cestu zpět pro poutníky zajištěn!

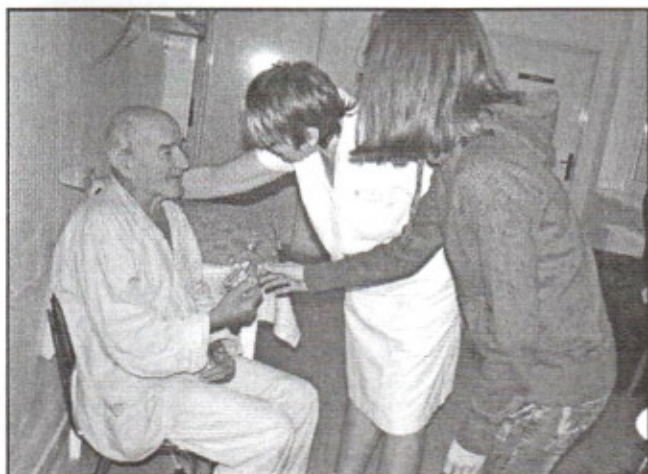
Tříkrálová sbírka 2008 ... „králové“ v Kobylí nebyli pouze tři.....

Děkujeme všem dárcům, „králům“, doprovodu a organizátorům za krásnou charitativní akci, jakou jistě Tříkrálová sbírka 2008 byla!!!!!!

Událo se od Vánoc...

**Koncert Farníčku pro seniory
LDN v Hustopečích**

O Vánocích jsme se rozhodli s dětmi a mládeží z Farníčku, že uděláme alespoň malou radost těm, kteří se cítí nejvíce opuštěni. A kdo to je? No přece staří a nemocní lidé, kteří musí Vánoce trávit v léčebnách pro dlouhodobě nemocné. A tak naše cesta vedla do Hustopečí. Babičky a dědečci byli opravdu skvělí. Zvěst našich dětí o tom, že „láska přišla k nám v těch chudých jeslích..“ jim rozzářila oči, ze kterých padaly slzy... Ne, že by tu „zprávu“ ještě nikdy neslyšeli, ale v nemocnici, uprostřed všudypřítomné bolesti, šla přímo od srdce k srdci. A jejich pohledy se nám vryly hluboko do srdce.

Jménem těch rozzářených očí děkuji velkým i menším Farníčkům, řidičům, všem sestřičkám i lékařům a školní družině, která nemocným napekla perníčky.

Díky, že jste dali přednost lásce před vánočním pohodlím.

Mgr. Markéta Otáhalová

Mons. Ludvík Horký

prelát Královské stoliční kapituly
sv. Petra a Pavla v Brně,
zemřel v sobotu 5. 1. 2008

Narodil se 15. září 1913 v Rudě. Na kněze byl vysvěcen 5. července 1939 v Brně. Jako kaplan působil dva roky v Dačicích. V letech 1946–1954 učil jako středoškolský profesor na gymnáziu v Břeclavi. Od roku 1954 působil v Brně, v katedrále sv. Petra a Pavla jako farář, od roku 1963 jako kanovník a 1. února 1972 byl jmenován prelátem a administrátorem brněnské diecéze. Po nástupu brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho byl Ludvík Horký v dubnu 1990 jmenován biskupským vikářem a v téže roce ho papež Jan Pavel II. jmenoval apoštolským protonotářem s právem užívat titul monsignor. Obdržel také řadu vyznamenání ze zahraničí.

Poslední rozloučení se uskutečnilo v sobotu 12. 1. v 10 hodin v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně. Po mši bylo tělo zesnulého uloženo do kanovnické hrobky na Ústředním hřbitově v Brně.

Posledního rozloučení jsem se zúčastnila a vzpomínala jsem na naše osobní setkávání.

Jsem a budu velmi vděčná za to, že díky jemu jsem mohla jet 12.11. 1989 zvláštním vlakem do Říma na svatořečení Anežky české.

Blažena Brdečková

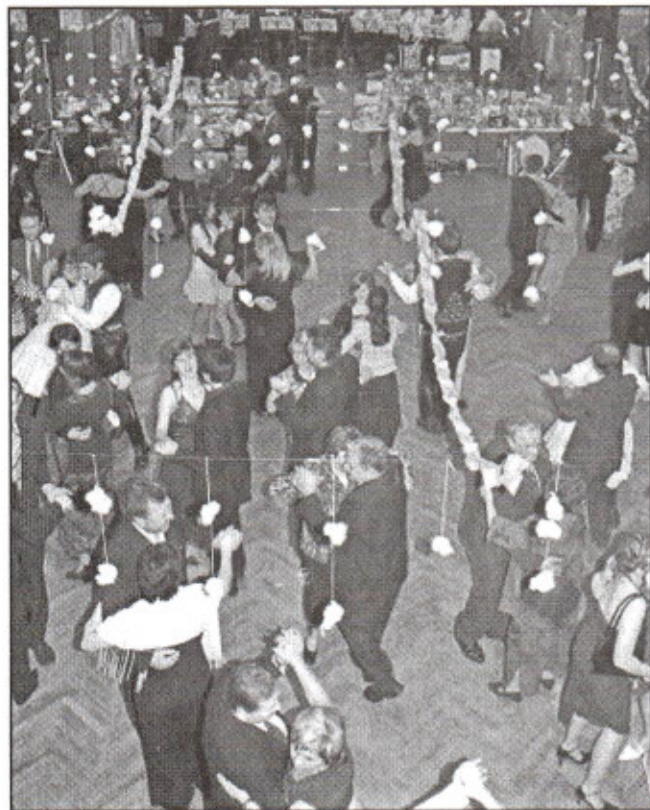
Víte, že

- probíhá rekonstrukce přízemní části fary v Kobylí
- 1.6. 2008 přistoupí děti k prvnímu svatému přijímání
- Děti z Farníčku dokončují realizaci nového muzikálu „Návrat ztraceného syna“
- Hodysvatého Jiří letos oslavíme při mši sv. 27. dubna 2008
- v neděli 29.6.2008 pořádáme FARÁDU – benefiční koncert Hradišťanu na opravu fary v Kobylí a turnaj ve sportovních dovednostech, který bude mít finále ve Dnech dobré vůle na Velehradě?
- v říjnu 2009 plánujeme poutní zájezd do SVATÉ ZEMĚ (Izraele)

I. Farní ples 2.2.2008 ..společné setkání tří farností

2. února 2008 jsme se v kobylské Sokolovně pobavili na I. farním plese našich tří farností –Kobylí, Vrbice, Bořetice.

Opravdu se vydařil – kulturní program nedal šanci nudě, bohatá tombola s krásnými hlavními cenami a dokonce i naše chuťové buňky si přišly na své v baru se širokou nabídkou míchaných nápojů a vynikajícím plesovým flamendrem.

Smyslem celé této akce bylo stmelení našich farností, abychom měli trochu jinou možnost se setkat a vzájemně se možná i lépe poznat. Výtěžek z letošního farního plesu byl věnován na opravu fary v Kobylí. Děkujeme za každý finanční i materiální dar všem sponzorům z řad našich

farníků i podnikatelů. Je jich tak hodně, že zveřejnění na stránkách tohoto zpravodaje by zabralo spoustu místa. Děkujeme organizačnímu týmu za skvělou spolupráci a hlavně všem za krásné společenství.

Kristýna Kovářiková

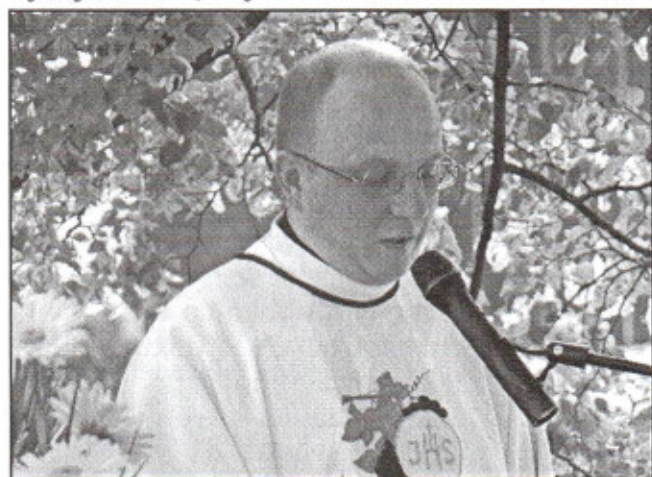
Moji drazí,

na prahu jara, kdy nám sluníčko vlévá nový elán a chuť do života, přichází svátky radosti a naděje – Velikonoce. Jejich symbolem je bílý beránek. Krásný, čistý, nevinný..... obětovaný.

Proč obětoval Bůh svého Syna? Co nás vede k tomu, že dokážeme obětovat to nejdražší, co máme? Je to láska.... A protože Bůh nás stále miluje, vyhledává nás a oslovuje nás, i když se k němu obracíme zády, když vytváříme mezi ním a námi propast. Hledá cesty... Aby překlenul tuto propast a opět mohl přijít k nám, obětoval za naše poklesky svého Syna.

Ježíš postavil svým křížem most mezi Bohem a lidmi. Proto o sobě mohl říct: „Já jsem ta cesta, pravda a život. Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne“ (Jan 14:6).

Bůh učinil všechno. On udělal první krok k nám. Nyní je na nás, abychom učinili krok k němu....

**Požehnané svátky přeje a všem žehná
Váš Otec Ondřej**